

Jadro diplomové práce se samostatně zabývá dvěma úzce souvisejícími tematy, které se vztahují k vy-chodiskům, podmínkám a charakteru tvorby - problematikou uměleckého skolení a uměleckého uplatnění. Kapitola o přijetí ženského umění ve vy-tvářené kritice pak ukazuje, jaké byly základní dobové postoje k činnosti umělkyní; ty se také do jisté míry jejich tvorbu ovlivňovaly. Vy-tvářené umění žen ve sledované době je možné rozčlenit na tři hlavní proudy, podle působnosti a původu jeho představitelky: na tvorbu slechtic, neurozených diletantek a profesionálních umělkyní. Uplatnění umělecké činnosti slechtic nebylo vždy omezeno hranicemi soukromé záliby. Mezi slechtou se vyskytovaly i ženy s veřejnými ambicemi. Slechticny byly také jedny z prvních žen, které se uplatnily ve vy-stavním životě. V osobnosti Jenny Salmové se urozená umělkyně stala prvním vážným předmětem vy-tvářené kritiky mezi ženami. Zastoupení urozených žen ve veřejné sféře, které můžeme sledovat i v dalších formách, se tak stalo jedním ze způsobů, kterým se ženské umění uvádělo do povědomí. Svou roli v tomto ohledu sehrály i neurozene diletantky, které vy-jimečně prezentovaly svou práci na veřejnosti. Tyto ženy se vedle slechtic účastnily počátků pražského vy-stavního života a zastupovaly tak postupně se prosazující ženské umění. Pokud byla amatérská umělkyně nějakým atributem své činnosti vy-jimečná, mohla se uplatnit jako propagátorka ženského umění i v konkurenční době rozvinuté ženské vy-tvářené činnosti v druhé polovině 19. století.

Od počátku 19. století mají v českém prostředí své místo také ženy, pro které se umění stalo otázkou profese. V první polovině 19. století pocházely zpravidla z uměleckých rodin. Rozhodnutí svent děn ulohu pokračovatelky v rodinném umění bylo ve své podstatě vy-jimečné. V některých případech mohla být jeho motivací potřeba zachovat rodinnou uměleckou činnost za situace, kdy scházel potomek mužského pohlaví.